

Dilluns XIX de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 17,22-27): En aquell temps, mentre anaven per Galilea, Jesús digué als seus deixebles: «El Fill de l'home ha de ser entregat en mans dels homes, i el mataran; però el tercer dia ressuscitarà. I els deixebles es van entristir molt».

Després que ells van arribar a Cafarnaüm, els qui cobraven el tribut del temple anaren a trobar Pere i li preguntaren: «¿Que no té el costum de pagar el tribut, el vostre mestre?». Pere respongué: «És clar que sí». Un cop Pere va entrar a casa, Jesús s'avançà a preguntar-li: «Què et sembla, Simó? Els reis de la terra, ¿de qui cobren impostos i tributs: dels seus fills o dels estranys?». Pere li respon: «Dels estranys». Jesús li diu: «Per tant, els fills no hi estan obligats. Però, per no escandalitzar ningú, vés al llac, tira l'ham, obre la boca del primer peix que agafis i hi trobaràs la moneda que ens cal per a pagar: dóna'ls-la per mi i per tu».

«Mentre anaven per Galilea»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Espanya)

Avui, la litúrgia ens ofereix diferents possibilitats per a la nostra consideració. Entre aquestes podríem detenir-nos en quelcom que és molt present al llarg d'aquest text: el tracte familiar de Jesús amb els seus.

Diu sant Mateu que Jesús i els seus deixebles «anaven per Galilea» (Mt 17,22). Podria semblar quelcom evident, però el fet d'esmentar que anaven junts ens mostra com l'evangelista vol remarcar la proximitat del Crist. Després els obre el seu Cor per tal de confiar-los el camí de la seva Passió, Mort i Resurrecció, és a dir, quelcom que Ell porta molt endins i que no vol que, aquells als quals estima tant, ignorin. Posteriorment, el text recull l'episodi del pagament dels impostos, i també aquí l'evangelista ens deixa entreveure el tracte de Jesús, tot posant-se al mateix

nivell que Pere, contraposant els fills (Jesús i Pere) exempts de pagament i els estranys obligats al mateix. Crist, finalment, li mostra com aconseguir els diners necessaris per a pagar no solament per Ell, sinó per tots dos i no ser, així, motiu d'escàndol.

En tots aquests trets descobrim una visió fonamental de la vida cristiana: és l'afany de Jesús amb vista a romandre amb nosaltres. Diu el Senyor en el llibre dels Proverbis: «M'era deliciosa la companyia dels homes» (Pr 8,31). Com canvia, aquesta realitat, el nostre enfocament de la vida espiritual en la que a voltes posem solament l'atenció i l'accent en allò que nosaltres fem, com si això fos el més important! La vida interior ha de centrar-se en el Crist, en el seu amor per nosaltres, en el seu lliurament fins a la mort per mi, en la seva constant recerca del nostre cor. Ho expressava molt bé sant Joan Pau II en un dels seus encontres amb joves. El Papa hi exclamà amb veu forta: «Mireu-lo a Ell!».